

13de JAARGANG, NR. 241
22 JULI 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 JAZZ OP PAPIER

7 JAZZ OP DE PLAAT

Barney Wilen, Hermine Deurloo,
 Kris Davis, Charlie Parker, Jo Sarah,
 Paul Heller e.a.

EN VERDER:

12 Rubriek Roos Plaatsman

13 Rubriek Mike del Ferro

19 Bijlage: [Jazz in beeld](#)

Verslagen van North Sea Jazz, Gent Jazz en het Int. Jazz Festival Middelburg vindt u in **ONZE FESTIVALSPECIAL** DIE STAAT OP **23 JULI** OP DE WEBSITE <http://www.jazzflits.nl> (rechtsboven)

JAZZFLITSEN

Geen Jazz Media Award dit jaar

Dit jaar is tijdens de Jazzdag – 26 en 27 juni in Rotterdam – geen Jazz Media Award uitgereikt. Een aantal fondsen kon dit jaar minder bijdragen aan de Jazzdag en daardoor was er onvoldoende geld beschikbaar voor deze tweejaarlijkse prijs voor bijzondere journalistieke prestaties op jazzgebied, aldus Ikaros van Duppen van Buma Cultuur, de organisatie achter de prijs. Het is nog onduidelijk of de prijs nogmaals uitgereikt gaat worden. "We zullen er zeker op inzetten om dat wel weer te doen. Want zowel de media als de mensen achter de schermen (die tweejaarlijks in aanmerking komen voor de Jazz Industry Achievement Award, red.) zijn naast de muzikanten en componisten zeer belangrijk voor de sector", aldus Van Duppen. In 2013 ging de Jazz Media Award naar journalist Bert Vuijsje. Hij ontving een geldbedrag van 1.500 euro en een 'Blue Note juweel', gemaakt door Gert Hovius. De eerste Jazz Media Award werd in 2007 uitgereikt aan Amanda Kuyper.

North Sea Jazz Festival dit jaar sneller uitverkocht dan ooit tevoren

Al op 20 juni gingen de laatste van de 75.000 kaarten van het North Sea Jazz Festival van de hand. Nog nooit was het festival zo snel uitverkocht. Vorig jaar was het festival twee weken en in 2013 een week voor aanvang uitverkocht. Festivalmanager Junior van der Stel van Mojo denkt dat mensen sneller kaarten kochten omdat ze bij eerdere edities achter het net visten. Het North Sea Jazz Festival vond op 11, 12 en 13 juli in Ahoy Rotterdam plaats.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

BOY EDGAR PRIJS 2015 VOOR TINEKE POSTMA

Tineke Postma bij de bekendmaking van de winnaar van de Boy Edgar Prijs 2015 tijdens de Jazzdag. (Foto: Joke Schot)

Altsaxofoniste Tineke Postma krijgt de Boy Edgar Prijs 2015. Dat werd 27 juni bekendgemaakt tijdens de Jazzdag in Rotterdam. Postma ontvangt de prijs op 9 december 2015 tijdens een door haar zelf samen te stellen concertavond in het Bimhuis te Amsterdam.

"Zowel op alt- als sopraansaxofoon is haar toon klip en klaar, direct en zonder opsmuk. In haar bagage is geen plaats voor clichés, fratsen of moodoenerij, ze kiest haar noten zorgvuldig en heeft daarbij een bijzonder gevoel voor melodie en harmonie", aldus de jury over Postma. Ook roemt de jury Postma's "respect voor andermans kunnen, waardoor ze in haar eigen groepen een ontvankelijke en derhalve natuurlijke autoriteit heeft. Dat betaalt zich uit in ieders muzikale bijdrage en trekt haar ensembles ongetwijfeld naar een nog hoger niveau." De jury bestond dit jaar uit Micha de Kanter (voorzitter), de programmeurs Willem Kniknie, Nicolle Leenhout, Niels Nieuborg en fotograaf-programmeur Cees van de Ven.

NIEUWS

Selen Özan. (Persfoto)

Zweedse zangeres wint Energizing Future Talent Contest

De Zweedse zangeres Selen Özan heeft 11 juni in Groningen de Energizing Future Talent Contest gewonnen. Vijf jonge musici uit Denemarken (Karmen Røivas-sepp), Zweden (de winnares), Estland (Linda Kanter), Duitsland (Matthis Rasche) en Groningen (Giuseppe Doronzo) deden aan de wedstrijd mee. De Future Talent Award wordt jaarlijks uitgereikt en is een aanmoedigingsprijs. De wedstrijd is onderdeel van het festival 'Swingin' Groningen'. De finale werd gehouden in het Newscafe.

Rosenberg Trio op theatertournee

Van december 2015 tot en met februari 2016 maakt het Rosenberg Trio een tournee langs Nederlandse theaters. Tijdens de tournee zal de nieuwe cd 'Familia' worden gepresenteerd. Dit album verschijnt eind 2015. Voor deze gelegenheid is het trio (Stochelo, Nous 'che en Nonnie) uitgebreid met broer Mozes en neef-vocalist Johnny Rosenberg. De Rosenbergs spelen Hot Club de France-repertoire en eigen composities, maar ook komt het repertoire van onder anderen Frank Sinatra aan bod.

ZOMERFREQUENTIE JAZZFLITS

Jazzflits verschijnt twintig keer per jaar. Het grootste deel van het jaar is dat eens in de twee weken. In zomermaanden nemen we wat gas terug en komen we maar eens per vier weken uit. In oktober pakken we de draad van twee keer per maand weer op.

PLATEN

JAZZ AT LINCOLN CENTER EN SONY STARTEN PLATENLABEL: BLUE ENGINE RECORDS

Het New Yorkse Jazz at Lincoln Center (JaLC) en platenmaatschappij Sony starten samen een nieuw platenlabel: Blue Engine Records. Op het label worden onder meer opnamen uitgebracht die sinds 1987 tijdens concerten in JaLC werden gemaakt.

Maar ook nieuwe studioalbums en live-opnames van elders mogen bij Blue Engine worden verwacht. De eerste release – eind augustus- is 'Live in Cuba' van Wynton Marsalis en het Jazz at Lincoln Center Orchestra. De opnames op deze cd zijn van oktober 2010 en werden in Havana gemaakt. Blue Engine gaat om te beginnen zo'n zes platen per jaar uitbrengen: "You start small – you figure out how to serve the audience and our mission", zegt directeur Wynton Marsalis 29 juni in de New York Times. "We wouldn't want to rush things." Jazz at Lincoln Center heeft al een eigen radioshow ('Jazz Night in America'), een eigen kanaal op YouTube en de website jazz.org, waarop honderden concertvideo's staan en het verzorgt een webcast.

PODIA

Het festivalterrein van Jazz in 't Park. (Foto: Stad Gent)

FRISSE WIND DOOR FORMULE JAZZ IN 'T PARK

Editie 22 van het gratis festival Jazz in 't Park (Gent) staat in het teken van samenwerking en vernieuwing. Er wordt samengewerkt met onder meer NEGOCITO Records en JazzLab Serie. Nieuw zijn twee speciale projecten, een van trompettist Bart Maris en een van bigband UB2. Jazz in 't Park is van 3 tot en met 6 september in het Zuidpark.

Wat blijft is de promotie van Belgische jazz, al gebeurt dat niet meer via themadagen. Dit jaar is een aantal prominente vrouwelijke musici te gast: de pianistes Nathalie Lories, Eve Beuven, Amina Figarova en zangeres Tutu Puoane. De vier samenwerkingspartners dragen ieder een steentje aan de programmering bij. El NEGOCITO Records presenteert Sgt. Fuzzy, Inside Jazz stuurt Yves Peeters Gumbo, Bis Bookings de formatie Backback en JazzLab Series het Bas Bulteel Trio. In Gent wordt tevens de aftrap gegeven voor het nieuwe JazzLab Series-seizoen. Verder geven de Gentse jazzmuzikanten Bart Maris en Lieven Van Pée een speciaal concert met muzikanten die met een andere band ook al op het podium staan, alsook enkele Nederlandse muzikanten. Nog een eenmalig concert op maat is dat van de UB2 bigband met een speciale gast.

(<http://bit.ly/1Nz1ng0>)

NIEUWS

38.000 bezoekers op Gent Jazz

Gent Jazz Festival (10-18 juli) klokte de laatste avond onder een stralende zon af op 38.000 bezoekers, een absoluut publieksrecord. Voor het eerst waren vijf dagen uitverkocht: 12 juli (Tony Bennett & Lady Gaga), 15 juli (Zaz), 16 juli (Rodrigo & Gabriela), 17 juli (Van Morrison) en 18 juli (Gregory Porter).

Verkoop vinyl blijft stijgen

In de VS en Groot Brittannië zit de verkoop van vinyl in de lift. Dat meldt onderzoeksbureau Nielsen. Sinds 1994 zijn er niet zoveel vinylplaten verkocht. In de VS is de verkoop in een jaar tijd met 38% gestegen en in de UK met 56%. De markt voor muziek, inclusief 'streamen', laat volgens het onderzoeksbureau een stijgende lijn zien. De groei was in de VS 14% ten opzichte van een jaar geleden en in de UK 4%.

Marnix Busstra viert 50ste verjaardag in North Sea Jazz Club

Gitarist Marnix Busstra viert op 30 augustus zijn 50ste verjaardag in de North Sea Jazz Club in Amsterdam. Hij geeft die dag een aantal miniconcerten. Allereerst met zijn Marnix Busstra Band, waarvan hij de nieuwe cd zal presenteren. Daarna volgt de presentatie van zijn nieuwe formatie: de Marnix Busstra's Old School Band, waarin hij onder anderen samenwerkt met bassist Norbert Sollewijn Gelpke, die hij al vanaf de kleuterschool kent. Ook zal op 30 augustus de cd 'Best Of Both Worlds' het licht zien. Het bevat een bloemlezing van repertoire dat Busstra door de jaren heen schreef. De titel refereert aan de twee 'werelden' waarin Marnix opereert, jazz en theater. Daarin werkt hij al jaren samen met zijn vrouw Karin Bloemen.

Yuri Honing maakt

29 december laatste Winterreise

Op dinsdag 29 december neemt saxofonist-componist Yuri Honing het publiek voor de achtste keer op Winterreise in Paradiso. Omdat het de laatste keer zal zijn, staan enkele hoogtepunten van vorige edities op het programma. Onder anderen Huub van der Lubbe (De Dijk), Karsu Dönmez en Roos Rebergen (Roosbeef) verleenden in het verleden hun medewerking aan deze 'muzikale eindejaarsconferentie' waarin de taal van de muziek klinkt, aldus een persbericht. In 2014 was er geen Winterreise, omdat toen de promotie van Honings cd 'Desire' voor ging.

PRIJZEN

De winnende formatie Flash Pig. (Foto: Tom Beetz)

FRANSE GROEP FLASH PIG WINT EBU EUROPEAN JAZZ COMPETITION 2015

De Franse groep Flash Pig heeft 27 juni de finale van de EBU European Jazz Competition gewonnen. Michal Wierzgori, drummer van het Ostrich Quartet uit Tsjechië, ging er met de prijs voor beste solist vandoor. De finale vormde de afsluiting van de Jazzdag in Rotterdam.

Flash Pig nam het in de finale op tegen het Open Source Trio (Bulgarije), het Ostrich Quartet (Tsjechië), Elena & The Rom Ensemble (Finland) en Urgent Detergent (Slowakije). De jury van de EBU (European Broadcasting Union) selecteerde de finalisten 'geblinddoekt' uit nominaties van Europese (publieke) omroeporganisaties. "Hun laatste nummer was magisch. Flash Pig had een verhaal te vertellen, gevoel voor de jazztraditie en humor", aldus de jury. Die bestond uit Janne Lindvall (lid van het jazzcomité van de EBU), Mijke van Wijk (NTR radio), saxofonist Rolf Delfos, Frank Bolder (programmeur North Sea Jazz en LantarenVenster) en Manu Van Doorselaer (programmeur Brussels Jazz Marathon). Pig Flash kreeg een bedrag van 3.000 euro en mag optreden tijdens het North Sea Jazz Festival. Opnames van de finale zullen worden uitgezonden op Radio 6.

TINEKE POSTMA HOOG GENOTEERD IN DOWNBEAT CRITICS POLL 2015

Tineke Postma staat hoog genoteerd in de 63ste Critics Poll van Downbeat. In de sectie 'Rising Star' is ze als vijfde te vinden in de categorie beste sopraansaxofonist en als zesde bij de altsaxofonisten. De Poll is opgenomen in het augustusnummer van het Amerikaanse jazzmagazine.

Naast Tineke Postma zijn er Nederlandse noteringen voor de ICP (in de categorie Big Band) en de ICP-leden Ab Baars en Han Bennink (in de categorie klarinet respectievelijk drums en percussie). De Nederlandse jazzjournalist Coen de Jonge (Jazzbulletin, Jazzism) bracht als een van ongeveer 150 'critics' zijn stemmen uit.

(zie ook pagina 15 van deze Jazzflits)

NIEUWS

Lee Konitz op jazzfestival Comblain

Lee Konitz. (Foto: Jean Schoubs)

Op 4 en 5 vond in het Belgische Comblain-la-Tour voor de zevende keer het jaarlijkse jazzfestival plaats. Te gast waren onder anderen pianist Eric Legnini en saxofonist Manu Hermia. Uit Amerika kwamen The Cookers en saxofonist Lee Konitz. Van laatstgenoemde maakte Jean Schoubs de bovenstaande foto. (zie ook pagina 19 van deze Jazzflits).

Cecilia Persson krijgt Jan Johansson-beurs

De Zweedse pianiste/componiste Cecilia Persson (1982) krijgt dit jaar de Jan Johansson-beurs. Zij krijgt 25.000 Zweedse kronen (iets meer dan 2.500 euro) en een optreden. De prestigieuze prijs is ingesteld na de plotselinge dood van de Zweedse pianist Jan Johansson in 1968. Eerdere prijswinnaars zijn onder anderen pianist Bengt Hallberg, bassist Georg Riedel, pianist Esbjörn Svensson en hammond-organiste Merit Hemmingsson.

Wout Gooris Trio wint Jong Jazztalent Gent 2015

Het Antwerpse Wout Gooris Trio heeft tijdens het Gent Jazz Festival (10 – 18 juli) het concours Jong Jazztalent Gent gewonnen. De groep krijgt 10.000 euro en mag optreden tijdens het Gent Jazz Festival 2016. Eerdere winnaars van Jong Jazztalent waren onder anderen pianist Jef Neve, trompettist Carlo Nardozza, saxofonist Robin Verheyen en De Beren Gieren.

OVERIG

MEER DAN VEERTIG SHOWCASES OP JAZZDAG

De Rumbatá Beat Band. (Foto: Joke Schot)

De Kop van Zuid in Rotterdam bood op vrijdag 26 en zaterdag 27 juni onderdak aan het grootste Nederlandse showcase- en netwerkevenement voor de jazz. Overdag troffen spelers uit de Nederlandse jazzwereld en een groeiend aantal buitenlandse professionals elkaar: van boekers en festivals tot conservatoria, muzikanten, belangenorganisaties en platenmaatschappijen. 's Avonds waren er gratis showcase-optredens van meer dan veertig diverse jazzacts uit binnen- en buitenland. Onder anderen de Rumbatá Beat Band trad op, 26 juni in LantarenVenster (zie foto). Volgend jaar is de Jazzdag op vrijdag 24 en zaterdag 25 juni 2016. (zie ook de bijlage Jazz in Beeld, pag. 20)

NIEUW EVENEMENT: DE NACHT VAN DE JAZZ

Programmeurs van jazzclubs, verenigd in de VIP (Vereniging van Jazz en Improvisatie Muziek Podia) slaan de handen ineen en organiseren dit jaar een nieuw jazz-evenement: de Nacht van de Jazz. De eerste editie is op zaterdag 28 november. Radio 6 zendt de Nacht live uit.

Organisator Marcel Kranendonk: "Nederland heeft een van de meest fijnmazige circuits voor jazz. Het effect is dat het niveau van de Nederlandse jazz erg hoog ligt. Volgens ons weten nog niet genoeg mensen dat. Met deze Nacht van de Jazz willen we daar verandering in brengen." Op dit moment wordt nog hard gewerkt aan de programmering van de Nacht van de Jazz. Deze zal bestaan uit live-muziek aangevuld met films, fototentoonstellingen, talkshows, verdieping etc. Iedere locatie organiseert zijn eigen feest. Programmering gebeurt door de leden zelf: zij bepalen wat er op de podia gebeurt. Het centrale programma bestaat uit vier concerten, die via Radio 6 aan een groter publiek gepresenteerd worden. Op 15 september wordt de programmering bekendgemaakt. De Nacht van de Jazz wordt een jaarlijks terugkerend evenement en vindt onder meer plaats in Amsterdam, Rotterdam, Nijmegen, Tilburg en Groningen.

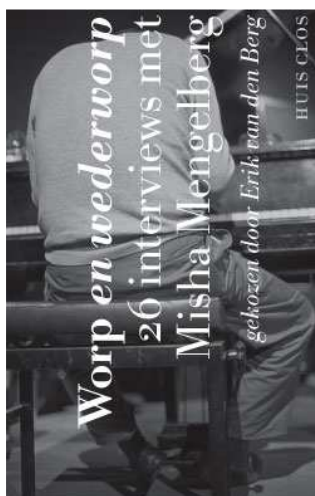
DE JAZZFLITS FESTIVALSPECIAL

MET VERSLAGEN VAN HET NORTH SEA JAZZ FESTIVAL GENT JAZZ EN HET INT. JAZZ FESTIVAL MIDDELBURG

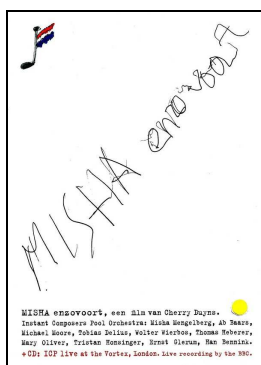
DE SPECIAL STAAT VANAF 23 JULI OP DE WEBSITE <http://www.iazzflits.nl> (rechtsbovenaan)

JAZZ OP PAPIER

MISHA MENGELBERG 80

Erik van den Berg (samenstelling)
Worp en wederwerp:
26 interviews met Misha Mengelberg
 Rimburg : Uitgeverij Huis Clos, 2012.
 196 pag. : ill. 22 x 14cm
 ISBN 978 90 79020 30 0 ingenaaid
 Prijs 22,50 euro

Misha Enzovoort
ICP Live at the Vortex
ICP 052/053 (dvd/cd)

Bezetting:

Thomas Heberer (tp),
 Wolter Wierbos (tb),
 Michael Moore (as, kl),
 Ab Baars, Tobias Delius (ts, kl),
 Mary Oliver (v, av),
 Tristan Honsinger (c),
 Misha Mengelberg (p),
 Ernst Glerum (b),
 Han Bennink (d).

Nu hij tachtig is geworden en door zijn Alzheimer niet meer in staat is om in het openbaar op te treden, is het tijd geworden de balans op te maken van het oeuvre van Misha Mengelberg. Een goede aanleiding daartoe is het tegelijkertijd verschijnen van een boek en een dvd/cd. 'Worp en Wederwerp' is de titel van een bundel van 26 interviews met de pianist/componist (tussen 1961 en 2011), geredigeerd door Erik van den Berg. De laatste was al eerder verantwoordelijk voor 'Enkele Regels in de Dierentuin', een bundel teksten van Mengelberg, net als het nieuwe boek gepubliceerd door uitgeverij Huis Clos.

Het ICP-label viert de tachtigste verjaardag van zijn opperhoofd met de release van 'Misha Enzovoort', de dvd van de documentaire van Cherry Duyns over de demeterende Misha. Over deze indrukwekkende en ontroerende film schreef ik reeds eerder in JF 209 (16 december 2013). In de Londense jazzclub Vortex (waar de film zich grotendeels afspeelt) werden door de BBC opnamen gemaakt die nu op de cd staan die bij de dvd in het doosje zit. Het is de laatste live-opname van de oprichter met zijn ICP Orchestra. Het orkest speelt in topvorm, zich ongetwijfeld bewust van het momentum van het optreden – het laatste buitenlandse concert met de grootmeester zelf achter de piano.

Misha Mengelberg eind 2012. (Foto: Joke Schot)

In de fraaie arrangementen van onder meer Herbie Nichols' 'House party starting' en Hoagy Carmichaels 'Barbaric' is te horen hoezeer de muziek van de ICP respect betoont aan de klank van de vroege orkesten van Ellington en Basie. Uit zijn muzikale nalatenschap en uit de interviews in 'Worp en Wederwerp' blijkt dat Mengelberg niet zo veel op heeft met bebop en liever terugrijpt op oudere vormen van jazz. Zijn twee helden uit de bebopperiode zijn daarom ook de outsiders Herbie Nichols en Thelonious Monk. Van Bud Powell, bijvoorbeeld, moet hij bepaald niets hebben. 'Totaal vervelende onzinmuziek,' is zijn kwalificatie van 'Dance of the infidels', dat Bert Vuijsje hem bij een blinddoektest voor Muziekrant Oor (1974) voorlegt. Uit alle interviews in het boek spreekt een muzikant met uitgesproken opvattingen die muziek indeelt in slechts twee categorieën: 'aardig' en 'saai'. Voor wat de gecomponeerde muziek betreft is Mengelberg een hater van de seriële school, de componisten die in de jaren vijftig de twaalftoonstechniek van Arnold Schönberg uitwerkten.

[vervolg op de volgende pagina...](#)

Peter J. Korten en Joke Schot doen verslag van het North Sea Jazz Festival in onze **FESTIVALSPECIAL**. Die special vindt u vanaf **23 JULI** op de website: <http://www.jazzflits.nl> (rechtsboven)

JAZZ OP PAPIER (VERVOLG)

Hij vindt het de dood in de pot voor de muziek en is veel meer gefcharmeerd van de opvattingen van John Cage. Hij wordt in 1958 in Darmstadt met diens werk geconfronteerd en ziet er een verfrissend alternatief in voor de weg die collega's als Boulez, Stockhausen en Berio zijn ingeslagen. Curieus is dat hij zich in de documentaire van Duyns juist weer extreem negatief over de Amerikaan uitlaat: 'Zijn verzinsels op het gebied van muziek zijn tamelijk vijandig.' De ideeën van Cage, waarin alle geluid muziek kan zijn, sluiten inderdaad aan bij die van Mengelberg. Vanuit de kunstbeweging Fluxus, een voortzetting van Dada uit de jaren zestig, kwam hij ook tot merkwaardige vormen van muziektheater, waarin het verzagen van een keukenstoel tot kameel ('Met welbeleefde groet van de kameel') zeker ook als (onderdeel van de) muziek moest worden gezien.

Maar Misha Mengelberg is ook de schrijver van jazzcomposities met wonderbaarlijk mooie melodieën, zoals 'De sprong, o romantiek der hazen' (dat hij samen met Cherry Duyns fluit in een bonustrack op de dvd), 'No idea' en 'Peer's counting song', die het ICP Orchestra op Basie- dan wel Ellingtonachtige wijze vertolken op de cd. Dergelijke paradoxen maken hem tot zo'n fascinerende figuur, iemand wiens geest voortdurend paraat is om een wending te nemen die de luisteraar (of in dit geval: de interviewer) niet verwacht, en aldus op het verkeerde been zet. Het maakt hem ongrijpbaar, zeker omdat hij niet graag uitweidt over zijn eigen werk. Bij het interview van de 26-jarige pianist door Frans Boelen (voor De Tijd/Maasbode in 1961) valt dit misschien nog weg te zetten als jeugdige recalcitrantie, maar wie de hele bundel doorleest, zal tot de conclusie komen dat het Misha's levenshouding is. Uitleg over muziek is niet nodig, eerder overbodig. Het meest kernachtig formuleert hij het in een interview met Henk Suurmond (voor Jazz Nu, 1989): 'Ik kan niet zeggen dat ik van muziek hou. Het is anders: het zit erin. Muziek is niet van mijn ideeën of gedachten te scheiden. (...) Wat je uiteindelijk speelt is een soort bijproduct van veel activiteiten. Een tijdelijk resultaat van iets.' (pag. 93).

Hoewel Misha zich bewust onttrokken aan categorisatie en labels, is hij intussen wel voor een belangrijk deel verantwoordelijk voor de typisch Nederlandse geïmproviseerde muziek, die ook in het buitenland naam en faam heeft verworven. Niet voor niets staan er in 'Worp en Wederworp' een aantal Engelstalige interviews en één in het Duits. In Nederland is zijn status anno 2015 vrijwel onomstreden, getuige uitvoeringen van zijn werk door uiteenlopende musici, van Oscar Jan Hoogland tot Benjamin Herman en Cor Bakker. En hij is ook een van de weinigen (zo niet de enige) die in ons land de status hebben gekregen waarbij het noemen van de voornaam volstaat. Hij voegt zich daarbij in het internationale rijtje Dizzy, Miles en Ornette.

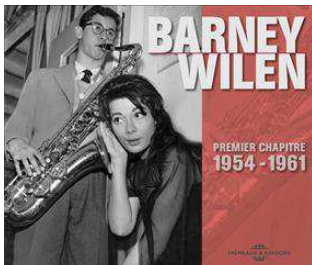
Herman te Loo

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

JAZZ OP DE PLAAT

BARNEY WILEN Premier Chapitre 1954 – 1961 Frémeaux & associés

Bezetting:

Barney Wilen (ts, ss),
e.v.a.

De Franse saxofonist Barney Wilen (1937-1996) is in Nederland bekend geworden door de soundtrack van de film 'Ascenseur pour L'échafaud'. Hij nam die in 1957 met Miles Davis op en heeft toen met die trompettist ook in Nederland opgetreden. Van die beide gebeurtenissen zijn in de box 'Premier Chapitre 1954 – 1961' de bewijzen te vinden. De box bevat drie cd's met een overzicht van de muzikale activiteiten van Wilen. Die stond bekend als een begaafd saxofonist. Hij had het lef om risico's te nemen. Als negentienjarige had hij al een volwassen toon op zijn tenor. Van de platen die gebruikt zijn om de box samen te stellen, zijn van elk twee tot vier stukken geplukt. De selectie wekt de indruk – al is dat natuurlijk niet zo – dat de saxofonist toen heeft opgetreden en opgenomen met zo'n beetje alle Amerikanen die in de jaren vijftig in Parijs terecht kwamen. Die stad was toen het Europese mekka van de jazz. Wilen speelde met uiteraard Miles Davis, pianist Bud Powell, de drummers Kenny Clarke en Roy Haynes, maar ook met de leden van het Modern Jazz Quartet, saxofonist Don Byas en de Nederlandse pianist Nico Bunink. Er zijn verder enkele opnamen van het Newport Jazz Festival en uit Amsterdam en Hilversum in de box te vinden. Wat ik mis zijn de opnamen die Wilen met trompettist Donald Byrd voor de uiteindelijke niet gedraaide film 'Jazz in Camera' maakte. Die zijn echter nog gewoon te verkrijgen bij Sonorama.

Hessel Fluitman

Barney Wilen live in 1957 (Parijs):

https://www.youtube.com/watch?v=Leo_il1Gry8

HERMINE DEURLOO & ZAPP4 Welling Tin Wood Music (www.hermindeduurloo.com)

Bezetting:

Hermine Deurloo (hca),
Jeffrey Bruinsma, Jasper le Clercq,
Oene van Geel (v),
Emile Visser (c)
+ Han Bennink (d).

De chromatische mondharmonica roept direct herinneringen op aan Toots Thielemans en films als 'Turks Fruit'. Echt ingeburgerd is het instrument niet in de jazz. En zeker niet in combinatie met een klassiek strijkkwartet. Maar Hermine Deurloo zou haar naam als pleitbezorger van de harmonica in vernieuwende jazz niet waarmaken als ze volstond met het spelen van de voorspelbare standards.

Voor haar nieuwste cd 'Welling' nodigde de virtuoze instrumentaliste Zapp4 uit, het groepje 'waaghalzen' met de violisten Jeffrey Bruinsma, Jasper le Clercq en Oene van Geel en cellist Emile Visser. De vijf kennen elkaar al vele jaren. Hermine Deurloo en Zapp4 zijn bekende namen in de Amsterdamse jazzscene en komen elkaar regelmatig tegen op festivals.

De cd heet 'Welling' omdat Van Geel en Deurloo een ontmoeting hadden in het gelijknamige café in de hoofdstad. Het idee voor de coöperatie ontstond dus in de kroeg. Het resultaat mag er wezen. De cd bevat geen noot te veel. Iedereen speelt gesereerd maar met passie en grote concentratie. De groep verkent diverse stijlen en composities: werk van Jaco Pastorius en Ali Farka Toure maar ook van Oene van Geel, Jeffrey Bruinsma, Jasper le Clercq en Hermine Deurloo.

Het swingt lekker losjes maar soms hoor je kamermuziek en vrij geïmproviseerde jazz. En good old Han Bennink doet – bescheiden vegend met de brushes maar oh zo effectief – mee op 'Una volta', een vrolijk gispywijsje van Deurloo's hand. Al met al is 'Welling' een ontspannen album met negen puike stukjes inventieve samenwerking.

Hans Invernizzi

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=OLLB6AMh5YM>

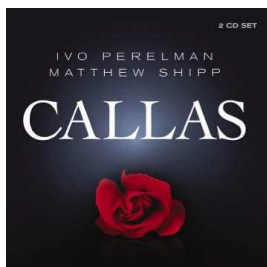
RÊVE D'ÉLÉPHANT ORCHESTRA
Odyssee 14
W.E.R.F.

Bezetting:

Jean-Paul Estiévenart (tp, bu),
 Michel Massot (tb, sous, euphonium),
 Pierre Bernard (fl, bfl),
 Nicolas Dechêne (g), Michel Debrulle,
 Etienne Plumer, Stephan Pougin (d, perc)
 + Thierry Devillers, David Hernandez (voc).

IVO PERELMAN
Callas
Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (ts),
 Matthew Shipp (p).

JAZZ OP DE PLAAT

Het nieuwe album van het Belgische Rêve d'Éléphant Orchestra heet 'Odyssee 14' en dat verwijst naar de virtuele (tijd)reis die de groep maakt van de veertiende eeuw naar het heden. Muzikaal horen we dat passeren in de blaascollectieven die soms middeleeuws aandoen, maar op gezette tijden doorsneden worden door de scheurende gitaar van de nieuwe gitarist, Nicolas Dechêne. Hij is het andere nieuwe gezicht in de band, want ook trompettist Jean-Paul Estiévenart speelde nog niet op de vorige cd van de groep, 'Pourquoi pas un Scampi?'.

‘ **De composities blijven luchtig en humorvol** ’

Voor het nieuwe album betrokken de leiders van het ensemble, fluitist Pierre Bernard en drummer Michel Debrulle, ook nog een tweetal vocalisten erbij, Thierry Devillers en David Hernandez. Zij brengen teksten, soms gezongen, soms voorgedragen, van Shakespeare tot William Burroughs en van Arthur Rimbaud tot Pablo Picasso. Dat zou al snel kunnen leiden tot pretentieuze bombast, maar de fantasierijke composities blijven luchtig en humorvol. En met de genoemde Estiévenart en koperkampioen Michel Massot heeft de groep twee absolute topimprovisatoren aan boord. Dan maakt zo'n tijdreis tot een fijne belevenis.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van het album:
<http://bit.ly/1TCkvt7>

Voor een vrije improvisator is operazangeres Maria Callas niet de meest voor de hand liggende heldin. Toch kreeg de Griekse sopraan onlangs een bijzondere plek bij tenorsaxofonist Ivo Perelman. Vorig jaar kwam hij in de problemen toen bleek dat zijn embouchure hem een keelontsteking had opgeleverd. Via een boek van collega Dave Liebman kwam hij tot de ontdekking dat zangles zijn problemen wel eens zou kunnen oplossen. Het bleek inderdaad te werken, en hij hield er een nieuwe manier van muzikaal denken aan over. Hij fraseert en denkt nu als een zanger, zegt hij zelf in de hoestekst van deze nieuwe dubbel-cd. In Maria Callas trof de New Yorkse Braziliaan een geestverwant, die net als hij weigerde om binnen de lijntjes te kleuren en er een zeer fysieke manier van muziek maken op na hield. Perelman dompelde zich onder in haar muziek en werd een groot fan van haar frasering en klankkleurgebruik. Samen met zijn muzikale Siamese tweelingbroer, pianist Matthew Shipp, nam hij in februari en maart van dit jaar deze ode aan zijn heldin op. 'Callas' bevat geen impressies van haar grote rollen of interpretaties van aria's (hoewel de titels van de stukken dat wel suggereren), maar de weerslag van Perelmans liefde voor haar vocale prestaties. De muziek, zoals op al zijn platen, is volstrekt geïmproviseerd. In dit geval heeft het geleid tot een album dat het meest lyrische uit zijn discografie is.

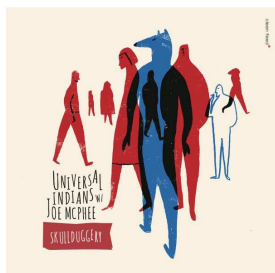
Herman te Loo

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op YouTube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een tablet of smartphone. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

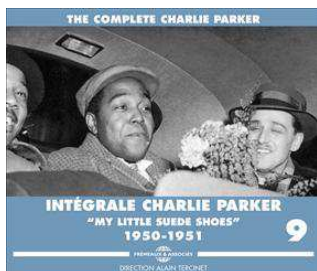
UNIVERSAL INDIANS + JOE MCPHEE
Skulduggery
Clean Feed

Bezetting:

John Dikeman (ts), Joe McPhee (as, ts, pocket tp) Jon Rune Stróm (b), Tollef Østvang (d).

CHARLIE PARKER
Intégrale Charlie Parker 9
My Little Suede Shoes 1950-1951
Frémeaux & Associés

Bezetting:

Charlie Parker (as)
 e.v.a.

JAZZ OP DE PLAAT

Halverwege de titeltrack van het live opgenomen album 'Skulduggery' wordt duidelijk hoe goed veteraan Joe McPhee past bij het Noors-Amsterdamse trio Universal Indians. De gast zet zijn compositie 'Knox' in (van het album 'Tenor' uit 1976) en collega-blazer John Dikeman speelt het mee alsof hij dat dagelijks doet. Het wonderschone thema (dat doet denken aan Billie Holiday's 'God bless the child') komt op een breekbaar, sensitief moment in het concert, dat vorig jaar op 15 juni werd opgenomen in het Zuiderpershuis in Antwerpen. Het is een moment dat ook aantoont dat er in de verwerking van de traditie van Albert Ayler tegenwoordig veel meer ruimte is voor dynamiek. Het viertal jaagt af en toe de vleermuizen wel uit de dakspanten, maar er is dus evengoed aandacht voor het kleine detail, broos en naakt. Grote held van de cd is wat mij betreft de Noorse bassist Jon Rune Stróm. Zijn fysieke manier van spelen levert zowel gestreken als geplukt een intense luisterbeleving op. In 'Dewey's do' schittert hij in een sensuele solo, slechts begeleid door de bekkens van zijn landgenoot, Tollef Østvang.

Herman te Loo

Bekijk hier een deel van het concert:

<https://youtu.be/dc7CpRsYrSw>

Het Franse Label Frémeaux & Associés is doende om de hele discografie van Charlie Parker opnieuw uit te brengen. Dat kan rechtentechnisch makkelijk, zestig jaar na zijn dood. De driedubbele cd 'My Little Suede Shoes', de negende in de reeks, bestrijkt de periode van september 1950 tot en met begin april 1951. De eerste cd opent met een Jazz at the Philharmonic-opname van september 1950. Daarna volgen live-opnamen van het Charlie Parker Sextet in het Pershing Hotel in Chicago uit oktober 1950. Verder bevat de box in grote lijnen de opnamen die Parker in Zweden maakte, de Afro-Cuban Jazz Suite met het orkest van Machito en radio-opnamen van 'Charlie Parker With Strings' uit 1951. Als de discografie op www.jazzdisco.org klopt, dan bestrijkt deze uitgave ook echt de hele periode september 1950 – april 1951.

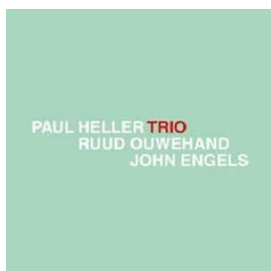
Het is een mix aan opnamen. De zaalopnamen hebben alle de zaalecho met het geluid van het publiek. De Franse radio-opname van 'Ladybird' (29 november 1950) uit Parijs is ronduit slecht te noemen, doordat het bigbandgeluid overstuurd is opgenomen. Parkers solo is wel goed te volgen. De radio-opnamen van Birdland, New York (9 december 1950) zijn over het algemeen van betere kwaliteit. Ik schat in dat ze van de middengolf zijn opgenomen.

In de 'The Afro-Cuban Jazz Suite' spetteren Machito and his Afro-Cuban Orchestra overdadig en Parker is goed te horen in zijn solo's. De studio-opnamen met Charlie Parker and his Orchestra en zijn 'Jazzers' - van januari en maart 1951 voor Verve, Clef en Mercury - zijn gewoon goed en zijn met de 'alternate takes' in de box opgenomen. De afsluitende radio-opnamen van 'Parker With Strings' uit Birdland voldoen uiteraard niet aan de hedendaagse kwaliteitseisen, maar moet je in hun tijd plaatsen. Ik denk dat deze Franse serie voor de Parker-adepten overbodig is, maar voor diegenen die nu met deze altsaxofonist bezig zijn of gaan, geeft deze serie een mooi overzicht.

Hessel Fluitman

Charlie Parker op film: <http://bit.ly/1dNRGOu>

PAUL HELLER
Trio
Mons Records

Bezetting:

Paul Heller (ts),
 Ruud Ouwehand (b),
 John Engels (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Een online zoektocht naar dit trio levert – buiten deze éne cd – helemaal niets op. Dat is opmerkelijk, en erg jammer: de Duitse tenorist Paul Heller, bassist Ruud Ouwehand en drummer John Engels vormen samen één goed geoliede machine, alsof er jarenlang vaak samengespeeld werd. Op basis van dit plaatje hoop ik in elk geval dat dat alsnog gaat gebeuren, want de heren vullen een gat (of toch: gaatje) in 'de markt': complexloos spelen over 'standard-like' materiaal (er staan maar twee standards op de plaat, en een contrafact over 'Giant steps'), waardoor de klemtoon komt te liggen op interactie en enthousiaste swing, wars van moeilijkdoenerij. Een beetje zoals op de oerplaat van deze bezetting, Sonny Rollins' 'Way Out West'.

‘ **Deze cd van Paul Heller is een absolute aanrader** ’

Geen gezochte complexiteit, maar zeker ook geen easy listening: Heller gebruikt schijnbaar achteloos het hele register van zijn instrument, met een vocale, plastische klank. Engels, tachtig ondertussen, gaat tekeer alsof hij net van het conservatorium komt – of nee, veel avontuurlijker dan dat eigenlijk – en blijft op de hele plaat verrassen. Ouwehand zorgt met een warme, donkere houtklank voor een stevige ondergrond en enkele solo's, waarbij Heller soms in de achtergrond wat kanttekeningen plaatst. Invloeden komen van overal: Ornette Coleman klinkt mee op 'Tot ziens', Johnny Griffin op 'Just another lullabye'; 'First proof' is voorzichtig en akoestisch funky, 'Akselin ja elinan' een Fins volkswalsje, 'It could happen to you' krijgt een tedere lezing. Voor liefhebbers van de bezetting – want die blijft natuurlijk een beetje Spartaans – is deze plaat een absolute aanrader.

Arne Van Coillie

Previewen kan u hier:

<http://www.muzeekweb.nl/Link/JE38587>

JO SARAH
Citizen Of The World
Eigen beheer
 (www.josarahmusic.com)

Bezetting:

Joanne Smolders (vcl),
 Jesse Buitenhuis (g),
 Roel van den Nieuwenhoff (p),
 Jeroen van der Ley (bg),
 Roman Sielert (perc),
 Tuur Moens (d).

In de golfvloed van singer-songwriters die ons momenteel overspoelt is Jo Sarah, artiestennaam van Joanne Smolders, een Nederlandse representante. Jo Sarah moet opboksen tegen concurrenten die allen proberen op te vallen, maar Jo Sarah heeft een voorsprong op veel andere singer-songwriters. Zij studeerde cum laude af aan het conservatorium van Zwolle, heeft een multiculturele achtergrond en woonde in Bangladesh, Indonesië en Bhutan. Die verschillende culturen hebben hun invloed op haar muziek, die gevarieerd is, wereldmuziek en jazz met elkaar verbindt en daaraan een scheutje pop toevoegt.

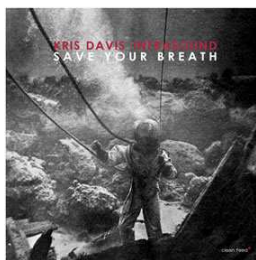
‘ **Onmiddellijk valt op hoe zuiver Jo Sarah zingt** ’

Op haar debuut-cd 'Citizen Of The World' staan liedjes waarvoor zij zelf de muziek en teksten schreef. Het eerste dat opvalt is dat zij zuiver zingt, wat logisch lijkt maar bij veel jonge zangeressen lang niet altijd het geval is. Haar teksten zijn bijna naïef poëtisch en gaan over haar gevoel voor natuur, wereldburger-schap en haar Surinaamse achtergrond. Jo Sarah, nog maar 26 jaar, is om in de gaten te houden, al was het maar vanwege haar prachtig a capella gezongen toegift.

Tom Beetz

Bekijk Jo Sarah hier live:

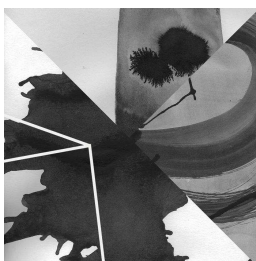
<https://www.youtube.com/watch?v=8aq8jXP8T-o>

KRIS DAVIS INFRASOUND**Save Your Breath****Clean Feed****Bezetting o.a.:**

Ben Goldberg (kl, akl, bkl), Oscar Noriega, Joachim Badenhorst (kl, bkl), Andrew Bishop (kl, cbkl), Kris Davis (p, comp).

Hier is de groep live aan het werk:

<https://youtu.be/CnwHSHmIYbQ>

TOBIAS MEIER/MARC MÉAN**Philippe & Paul****Wide Ear Records**

Luister hier naar een cd-track:

<http://bit.ly/1HqJlbg>

K TRIO**Vindstig****TryTone****Bezetting:**

Kritján Martinsson (p, fl), Pat Cleaver (b, tb), Andris Buikis (d, melodica).

Maak hier kennis met deze cd:

<http://bit.ly/1Gcxe0m>

JAZZ OP DE PLAAT KORT

De samenstelling van het nieuwe ensemble van de Canadese pianiste Kris Davis is op zijn minst opmerkelijk te noemen. Ze koos voor vier klarinetten, die elk ook nog alt-, bas- of contrabasklarinet bespelen (Ben Goldberg, Oscar Noriega, Joachim Badenhorst en Andrew Bishop), Hammondorgel (Gary Versace), gitaar (Nate Radley) en drums (Jim Black). De vier blazers zorgen voor de wonderbaarlijkste klanken, die soms doen denken aan een vreemd soort accordeon, maar even zo goed een oersoep kunnen produceren, samen met de bassen van het orgel (zoals in het titelstuk, 'Save your breath'). Het geeft de band een volstrekt uniek geluid, waar Davis compositorisch optimaal gebruik van maakt. De muziek neigt soms in de richting van de artrock van Henry Cow en Univers Zero – kamermuziek met een stevige beat en ritmisch en melodisch complexe structuren. Daarbij valt er solistisch ook veel te genieten, zoals de vlamme bijdrage van Joachim Badenhorst over de stuwende groove van 'Wirly swirly' en de Mike Ratledge-achtige orgelsolo van Versace in de climax van 'Union forever'.

Herman te Loo

'Philippe & Paul' is een intrigerende cd. Dat begint al bij de verpakking, die nergens op de hoes de naam van de uitvoerenden of de titel van het album vermeldt. En wie die Philippe en Paul van de titel zijn, wordt nergens duidelijk. De cd zit in een kunstig in elkaar gevouwen kartonnetje, en daar treffen we ook een tracklist. De muziek van het Zwitserse duo van altsaxofonist Tobias Meier en pianist Marc Méan is al even minimalistisch als het hoesje. Kaal, sober en zonder onnodige noten. Meier speelt soms repeterende figuren, zoals Evan Parker, maar veel minder obsessief. Méan heeft ook een voorkeur voor oostinatie en trage ontwikkelingen. Van solist en begeleider is hier nergens sprake. Het tweetal vormt een organisch geheel, waarbij geen van tweeën zich op de voorgrond dringt. En in de kleinheid van hun muzikale gebaar ligt hun kracht. Want bij herhaald beluisteren wint dit album aan fascinatie.

Herman te Loo

Op IJsland hebben ze blijkbaar veel met wind. De taal kent er maar liefst 250 verschillende woorden voor. Een dertiental daarvan koos pianist Kritján Martinsson als titels voor zijn suite 'Vindstig'. Het Amsterdamse label TryTone brengt dit derde album van zijn internationale K Trio uit in een opvallende verpakking. In een doorzichtig papieren zakje zitten losse vellen met daarop zwartwit-tekeningen die kunstenaar Helga Paley speciaal bij de stukken maakte.

Het thema wind vinden we terug in de tracks, die soms letterlijk alle kanten uit waaien. De ritmiek neemt om de haverklap onverwachte wendingen, zowel in tempo als in maatsoort. Composities als in 'Kaldi' en 'Ofsaveður' staan er bol van. Toch maakt de muziek geen gekunstelde indruk, en dat is te danken aan de speelsheid en de muzikale humor van het trio. Hierin is een zekere verwantschap met de Amsterdammers van Tin Man & the Telephone te herkennen. Op een aantal nummers neemt bassist Pat Cleaver de trombone ter hand en doet dat niet onaardig. De soepele melodievoering van 'Kul' vaart er wel bij. En in 'Stinningsgola' horen we de leider op fluit en drummer Andris Buikis op melodica zich bij die trombone voegen voor een grappig, hupsend stukje blaasmuziek.

Herman te Loo

NEW YORK CALLING

PETRA

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

Vanochtend werd ik wakker met een wijsje in mijn hoofd. Mijn ogen waren nog dicht, mijn benen lagen nog te slapen, maar in mijn hoofd stond het 'Kinderen voor kinderen'-liedje uit 1991 al op 'repeat'. Je schijnt een liedje uit je hoofd te krijgen door het van begin tot eind te zingen. Onder de douche deed ik meerdere pogingen, maar blijkbaar ken ik alleen het refrein en dan werkt het dus niet. Warempel verdween het wijsje meteen uit mijn hoofd na het eten van een sinaasappel (heeft iemand anders dezelfde ervaring?!).

Op het moment dat het wijsje verdween, verscheen Petra. Ik geef het nooit een naam maar voor het gemak noem ik mijn innerlijke stem vandaag even Petra. En ze is lang en dun, heeft een knotje, een brede kaaklijn en een scherpe doch gedempte stem die je niet meteen opmerkt. Ze begint zachtjes met: "Je hebt weer te lang geslapen, je begint altijd te laat met alles, jij luie lapzwans..." Ik maak ontbijt en lees een uur lang artikelen over de crisis in Europa. Petra merkt op dat ik er nul invloed op heb en dat ik dus compleet mijn tijd aan het verdoen ben. Ook tijdens het studeren heeft ze kritiek: "dit heeft helemaal geen zin" en "kan je het nu nog steeds niet? Pff, dat noemt zichzelf muzikant! Waardeloze zak aardappelen!"

**"Je hebt weer te lang geslapen,
je begint altijd te laat met alles, jij luie lapzwans..."**

Ach ja, ik ben niet de enige. Inmiddels is het welbekend dat vrijwel iedereen op de wereld zo'n innerlijke kwelgeest in het hoofd heeft zitten. En dan heb ik mazzel dat ik Nederlands ben, zo'n stemmetje in het Chinees of Indiaas lijkt me veel erger. Als je er zelf niet uitkomt met je innerlijke stem zijn er duizenden boeken over geschreven. Sporten werkt voor mij het best en ik heb aardig wat meditatie en yoga uitgeprobeerd, maar Petra blijkt ook te verdwijnen als ik haar laat zien dat ze ongelijk heeft.

Zo heb ik bijvoorbeeld vandaag de studio geboekt voor de cd-opnames (Petra dacht dat het nooit zo ver zou komen). Ik heb het geld bij elkaar weten te sprokkelen, ook al moest ik de afgelopen maanden wat vaker bruine bonen eten en bier drinken in plaats van cocktails (Petra houdt niet van bier). Het boeken van de studio was een enorme puzzel, de jongens uit mijn droomband zijn constant op tour, maar ik heb ze bij elkaar gekregen: Glenn Zaleski op piano, Pablo Menares op bas en Ross Pederson op drums. Alle drie jonge muzikanten die ik hier in New York heb leren kennen en ik ben erg vereerd dat ze meedoen (Petra durfde te wedden dat ze nooit mee zouden werken). Op 7 en 8 oktober gaan we opnemen met studiatechnicus David Stoller in The Samurai Hotel Recording Studio in New York City. Mocht je de column over het uitzoeken van studio's gelezen hebben, dit is de studio met de geweldige piano.

De muziek ligt klaar, de arrangementen zijn af en ik ben uitzinnig van opwinding, maar Petra ziet nog wel wat kinken in de kabel: "gemakzuchtige, incapabele, uieneter die je bent!"

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Als jazzpianist reist **Mike Del Ferro** over de gehele wereld. Hij is momenteel bezig met een reeks van tien cd's getiteld 'Songs Inspired By Wandering The Globe'. In deze rubriek vertelt hij verhalen van onderweg. (<http://www.mikedelferro.com>)

ZWERNEN OVER DE GLOBE

DE ZINGENDE SCHAAPHERDER

Zuid-Afrika is in de afgelopen jaren een tweede thuis voor mij geworden. Ik kom er al ruim twintig jaar. Het begon met familiebezoek en op een gegeven moment ontmoette ik Shannon Mowday, een saxofoniste uit Kaapstad die mij in aanraking bracht met de lokale jazzscene. Sindsdien vlieg ik er twee à drie keer per jaar naartoe om op te treden op de vele muziekfestivals en geef ik masterclasses op diverse universiteiten.

'South African Jazz' is een interessante mix van jazz en typische Zuid-Afrikaanse ritmes, zoals de Kwela, een ritme dat oorspronkelijk uit de 'townships' in Johannesburg komt en dat zich vermengd heeft met jazzimprovisatie.

Ook Kaapstad heeft een uniek ritme, de Goema, dat ieder jaar gespeeld wordt tijdens de 'Kaapse Klopse' op 2 januari. Dit is een enorme optocht van 13.000 minstrelen en percussionisten die op vrachtauto's rond de stad trekken, vergelijkbaar met het carnaval in Brazilië.

Er valt natuurlijk nog veel meer te vertellen over de enorme diversiteit aan muziek in dit fascinerende land met tientallen bevolkingsgroepen, waar meer dan twintig talen worden gesproken, waarvan er elf officieel zijn geregistreerd.

Vorig jaar besloot ik om mijn derde album in de serie die ik voor Challenge Records maak in Johannesburg op te nemen met getalenteerde musici uit de Zuid-Afrikaanse jazzwereld waarmee ik de afgelopen jaren veel heb opgetreden (*). De zanger op dit album is Mbuso Khoza, een Zulu die opgroeide in Eshowe, een zeer afgelegen gebied in KwaZulu Natal en die oorspronkelijk schaapherder was.

Als herder merkte hij dat elk individueel schaap reageert op een bepaalde toonhoogte en door ze op die manier hun eigen toon toe te zingen kon hij de kudde in bedwang houden. Zo kwam hij erachter dat hij een zangstem had en besloot hij dat hij professioneel zanger wilde worden. Vervolgens ging hij naar Johannesburg, een snoeiharde en levensgevaarlijke stad, waar hij twee jaar lang op straat heeft geleefd. Een vreselijk bestaan met extreem hete zomers, maar ook ijskoude winters, criminaliteit, honger en armoede. Overdag bezocht hij musici, producers, radiostations en platenlabels en zong voor ze voor totdat het op een gegeven moment begon te lopen. Nu is hij een van de meest gevraagde zangers in het land en begint hij ook buiten Zuid-Afrika naamsbekendheid te krijgen.

Behalve Mbuso's ongelofelijke muzikaliteit - hij kan bijvoorbeeld moeiteloos op welk akkoord dan ook improviseren en zingt altijd loepzuiver - is het ook bijzonder om met iemand een album op te nemen die puur en alleen vanuit gevoel muziek maakt, niet gehinderd door enige muzikale scholing en vorming. Ik heb al vaker het voorrecht gehad om met dit soort musici samen te werken en deze manier van musiceren heeft mijn spel en visie op muziek zeer beïnvloed. Ik probeer steeds meer om alles wat ik heb gestudeerd los te laten en zuiver op intuïtie te spelen. In mijn beleving is dit de ultieme vorm van improvisatie.

Bekijk Del Ferro en Khoza in Vrije Geluiden:
<https://www.youtube.com/watch?v=cM3ZvZaVirQ>

(*) Mbuso Khoza is te horen op Mike del Ferro's album 'The Johannesburg Sessions', uitgebracht door Challenge Records international.

ROB VAN BAVEL TRIO Anniversary

Hoe invloedrijk de Nederlandse voortrekkersrol in de Europese avant-garde ook (geweest) is, toch lijkt vooral het marktaandeel van meer mainstreamvormen van jazz in Nederland beduidend groter dan in Vlaanderen (misschien is zo'n brede hoofdstroom nodig als draagvlak of voedingsbodem voor een bloeiende avant-garde – een bedenking die wellicht elders wat meer aandacht verdient). Het Rob van Bavel Trio, dat met de cd 'Anniversary' zijn dertigste verjaardag viert (ze kregen een Edison Award in 1990!), is een mooi voorbeeld van trefzeker uitgevoerde mainstream van een erg hoog technisch niveau. Van Bavel blijft een verbluffende pianist, bassist Marc van Rooij krijgt niet veel soloruimte maar overtuigt moeiteloos met de mooie lezing van 'R.B.', en drummer Hans van Oosterhout levert wederom voortreffelijk werk – misschien wat zwaar op de cymbalen, maar dat kan ook aan de opname liggen. Waarom dan mijn inleiding over mainstream? Omdat ik me niet kan ontdoen van de indruk dat deze cd gemaakt werd omdat er een markt voor bestaat, en niet vanuit een muzikaal idee (de vorige cd van het trio, dat eigenlijk sinds 1994 niet meer echt bestaat, werd uitgebracht bij het vijfentwintigjarig bestaan). Op zich is dat geen oneerbare insteek, maar hier en daar wringt er bij mij iets: 'Don't get around much anymore' krijgt bijvoorbeeld een zódanig hippe reharmonisatie mee, dat het lijkt op een poging om een eigentijdse insteek te verzoeven met een publiek dat een bepaald quotum standards nodig heeft voor het toehapt – en niet op een oprechte poging om Ellington te spelen. Dit trio kan erg veel erg goed, maar maakt hier geen overtuigend artistiek statement.

Arne Van Coillie

(verscheen eerder in Jazzflits 228)

STANDARDS JA OF NEE?

In het juninummer van *Jazzbulletin*, het blad van het Nederlandse Jazz Archief, staat een stuk van Ineke Heijliger en Arjan Went met als titel 'Standards ja of nee?'. De beide auteurs stellen 'dat veel jazzrecensenten vaak met een enigszins negatieve connotatie schrijven over het spelen van standards'. Ter illustratie hiervan citeren de twee uitgebreid uit een recensie van Arne Van Coillie in *Jazzflits 228*. In de linkerkolom kunt u de originele recensie nogmaals lezen. Hieronder de reactie van Arne Van Coillie op het stuk in *Jazzbulletin*.

"Ik ben in de eerste plaats jazzpianist en docent jazzgeschiedenis; daarom wik en weeg ik elk woord zorgvuldig in mijn activiteiten als zelfverklaarde recensent. Wie mij kent (of even wat onderzoekwerk doet, of een aantal recensies leest), weet daarom dat mijn ideeën over jazzstandards geenszins stroken met de manier waarop die gepresenteerd worden in de context van het artikel 'Standards ja of nee?'. Mijn recensie van 'Anniversary' van het Rob van Bavel Trio wordt daarin flagrant fout en intellectueel oneerlijk geïnterpreteerd en gepresenteerd. Eén en ander zou ik daarom in deze reactie graag willen rechtzetten en bijsturen.

‘ Een foute, oneerlijke interpretatie van mijn recensie ’

Ineke Heijliger en Arjan Went introduceren mij in de rol van de *de jazzstandard ongenegen criticus*: "De criticus constateert dat in Nederland, nadat we een belangrijke rol in de avant-garde-jazz hebben gespeeld, steeds meer mainstream-vormen te horen zijn". Mijn genuanceerde openingszin was echter "Hoe invloedrijk de Nederlandse voortrekkersrol in de Europese avant-garde ook (geweest) is, toch lijkt vooral het marktaandeel van meer 'mainstream' vormen van jazz in Nederland beduidend groter dan in Vlaanderen." Ik schrijf hier duidelijk dat de voortrekkersrol van Nederland op het vlak van avant-garde in Europa *misschien* voorbij is, en zeg *niet* dat er meer mainstreamjazz gespeeld wordt (dan vroeger?), maar meer mainstream *dan in Vlaanderen* (ik ben Vlaming). Dat ik in het vervolg van mijn openingszin stel dat er misschien wel een verband is tussen een brede voedingsbodem voor jazz en een rijke avant-garde, een duidelijk argument *vóór mainstream*, wordt in het artikel gemakshalve niet vermeld. Vlaanderen heeft nooit Ramblers gehad, geen Dutch Swing College Band, geen Rita Reys, Pim Jacobs, Louis van Dijk of Thijs van Leer – muzikanten gedragen door een publiek dat véél breder is dan het reguliere jazzpubliek. Dat vind ik, ten overvloede, erg jammer.

Daarna wordt mijn opmerking over de naar mijn gevoel gezochte reharmonisatie van één van de standards op Van Bavel's cd terzijde geschoven als *grappig*, "want dan zouden pianisten als Art Tatum [...], Martial Solal [...] en Ran Blake [...] allemaal pianisten zijn die hippe reharmonisaties van Ellington-stukken speelden en dit hebben gedaan voor 'een publiek, dat een bepaald quotum standards nodig heeft, voor het toehapt – en niet op een oprechte poging om Ellington te spelen'." [De slecht geplaatste komma's zijn van Heijliger en Went, niet van mij]. Dit vind ik een erg vreemde opmerking: uiteraard doet mijn opmerking geen uitspraak voor of tegen het spelen van standards, maar over één reharmonisatie van één standard op deze éne cd, die naar mijn gevoel geen recht doet aan de compositie.

...vervolg op de volgende pagina (linkerkolom)

STANDARDS JA OF NEE

Arne Van Coillie. (Foto: Jean Schoubs)

Bovendien vind ik het feit dat Tatum, Solal en Blake al eerder iets van Ellington speelden, geen reden om de recentste versie van Van Bavel dan ook maar geslaagd te vinden – dat zou een wel érg onkritische recensent van me maken. Het feit dat er wel vaker standards gespeeld worden *omdat* een bepaald publiek dat op prijs stelt, verklaart overigens ook Jesse van Ruller, eerder in jullie artikel: "*om het publiek houvast te geven*". Daar is als drijfveer helemaal niets mis mee – maar als recensent vind ik een bepaalde uitvoering of reharmonisatie nu eenmaal soms geslaagd, soms niet. Dat is mijn plicht en voorrecht. Ten slotte vernoem ik in mijn recensie slechts één standard, en heb ik het voor de rest over *mainstream*. Heijliger en Went vertalen mijn zo voorzichtig genuanceerde ideeën daarover zonder verpinken in een visie op het spelen van standards. Beide begrippen zijn uiteraard echter allerminst uitwisselbaar: Jason Moran speelt standards zonder *mainstream* te zijn, van Bavel speelt op 'Anniversary' *mainstream* zonder veel standards te spelen. Dat had mijn recensie van die cd bij voorbaat al ongeschikt moeten maken om mij op te voeren als één van die vele (boze) "*jazzrecensenten [die] vaak met een enigszins negatieve connotatie schrijven over het spelen van standards*"."

DOWNBEAT CRITICS POLL WINNAARS

Cyrille Aimée is volgens de critici van Downbeat de meest talentvolle zangeres van het moment. (Foto: Anna Weber)

Hall of Fame: Lee Konitz

Established Talent:

Jazz Artist: Vijay Iyer

Jazz Album:

Rudresh Mahanthappa
Bird Calls (ACT)

Jazz Group: Vijay Iyer Trio

Big Band: Darcy James Argue's Secret Society

Trumpet: Ambrose Akinmusire

Trombone: Steve Turre

Soprano Saxophone: Wayne Shorter

Alto Saxophone: Rudresh Mahanthappa

Tenor Saxophone: Joe Lovano

Baritone Saxophone: Gary Smulyan

Piano: Kenny Barron

Guitar: Bill Frisell

Bass: Christian McBride

Electric Bass: Stanley Clarke

Drums: Brian Blade

Male Vocalist: Gregory Porter

Female Vocalist: Cécile McLorin Salvant

Composer: Maria Schneider

Arranger: Maria Schneider

Rising Star

Jazz Artist: Steve Lehman

Jazz Group: The Cookers

Big Band: Jason Lindner Big Band

Trumpet: Kirk Knuffke

Trombone: Ryan Keberle

Soprano Saxophone: Ingrid Laubrock

Alto Saxophone: Steve Lehman

Tenor Saxophone: Melissa Aldana

Baritone Saxophone (tie): Chris Cheek en Brian Landrus

Piano: David Virelles

Guitar: Michael Blum

Bass: Ben Williams

Electric Bass: Tarus Mateen

Drums: Tyshawn Sorey

Male Vocalist: Allan Harris

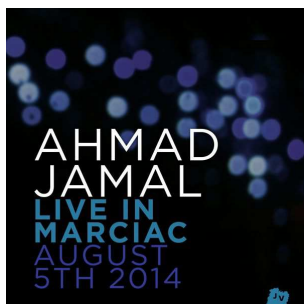
Female Vocalist: Cyrille Aimée

Composer: Rudresh Mahanthappa

Arranger: Arturo O'Farrill

BESTSELLERS JAZZ CENTER

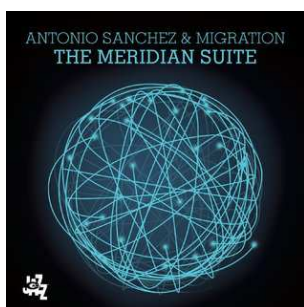
Datum: 13 juli 2015

- 1 Ahmad Jamal**
Live In Marciac 2014 (Jazz Village)
- 2 Robert Glasper**
Covered (Blue Note)
- 3 Bad Plus**
Bad Plus & Joshua Redman (Nonesuch)
- 4 Justin Kauflin**
Dedication (Jazz Village)
- 5 Terence Blanchard**
Breathless (Blue Note)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Antonio Sanchez**
[Meridian Suite](#) (CAM Jazz)
Op de cd is het genieten van drummer Antonio Sanchez met zijn Migration Band. Met Seamus Blake op saxofoon, John Escreet op piano, Matt Brewer op bas en Adam Rogers op gitaar.
- 2 Bugge Wesseltoft**
[Bugge And Friends](#) (Jazzland)
Een lekker live-album met onder anderen trompettist Erik Truffaz. Wesseltoft gaat terug naar de New Conception of Jazz-periode.
- 3 Laurent Coq**
[Lafayette Suite](#) (Jazz & People)
Een suite gecomponeerd door de pianist Laurent Coq en saxofonist Walter Smith III. Op bas Joe Sanders en Damion Reed op drums.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 2 juli 2015

The Bad Plus wordt getipt door Madli-Liis Parts. (Persfoto)

- [Jan Granlie, Salt Peanuts:](#)
Håkon Kornstad
Live In Sarajevo (Jazzland)
- [Christine Stephan, Jazzthetik:](#)
James Brandon Lewis
Days Of Freeman (Sony/Okeh)
- [Henning Bolte, Jazzism:](#)
Hugo Carvalhais
Grand Valis (Clean Feed)
- [Patrik Sandberg & Magnus Nygren, Orkester Journalen:](#)
Bobby Bradford & John Carter Quintet
No Uturn - Live In Pasadena 1975 (Dark Tree)
- [Cim Meyer, Jazz Special:](#)
Maria Schneider Orchestra
The Thompson Fields (artistShare)
- [Lars Mossefinn, Dag & Tid:](#)
Miles Davis
San Francisco 1970 (Leftfield Media)
- [Luca Vitali, Giornale della Musica:](#)
Rosario di Rosa Trio
Pop Corn Reflections (NAU Records)
- [Axel Stinshoff, Jazz thing:](#)
Robert Glasper Trio
Covered (Blue Note)
- [Madli-Liis Parts, Muusika:](#)
The Bad Plus + Joshua Redman
The Bad Plus Joshua Redman (Nonesuch 2015)
- [Paweł Brodowski, Jazz Forum:](#)
Paweł Kaczmarczyk Audiofeeling Trio
Something Personal (Hevhetia HV 0100-2-231)
- [Jon Newey, Jazzwise:](#)
Ivo Neame
Strata (Whirlwind Recordings)
- [Anna Filipieva, Jazz.Ru:](#)
Alex Sipiagin
Balance 38-58 (Criss Cross Jazz)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

FAY CLAASSEN With A Song In My Heart Jazz Impuls/Challenge

'With A Song In My Heart' van zangeres Fay Claassen bevat een gevarieerde reeks songs van onder anderen Hermeto Pascoal en Billy Strayhorn. Het zijn stuk voor stuk songs waarin lastige sprongen worden gemaakt. Maar Fay Claassen zingt ze zelfverzekerd, probleemloos en als vanzelfsprekend. Het album is haar eerste soloplaat en verscheen aanvankelijk bij het label Jazz Impuls. Eigenaar Bob Hagen had haar vrijuit horen zingen en scatten tijdens een herdenkingsbijeenkomst voor trompettist Chet Baker en wilde graag een cd met haar maken. Aanvankelijk stelde Claassen zich bescheiden op, maar in 2000 kreeg Hagen dan toch zijn zin.

Speciaal voor de cd werd een band samengesteld met Marc van Roon (p), John Ruocco (kl, ts), Axel Hagen (g), Frans van der Hoeven (b), John Engels (d) en Joshua Samson als percussionist. Op twee stukken, 'A flower is a lovely thing' (Strayhorn) en 'Pannonica' (Monk), is ze met pianist Barry Harris te horen. Om die melodieën goed te treffen, moet je wel wat in huis hebben. Voor Claassen blijkt het door de akkoorden stappen een natuurlijke manier van zingen. Ook de overige songs zingt ze alsof ze speciaal voor haar zijn geschreven: fris, vanzelfsprekend en meeslepend. 'With A Song In My Heart' is een fantastisch voorlopig hoogtepunt in haar toen pas tienjarige carrière. Tegenwoordig is Fay Claassen onder meer de vaste zangeres van de bigband van de West Deutsche Rundfunk.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

INGEZONDEN

BILLIE HOLIDAY IN NEDERLAND

Ik lees in uw hooggewaardeerde Jazzflits (nummer 240) het volgende: "De tournee bracht Billie Holiday voor het eerst en voor het laatst naar Nederland. De opnamen op 'Live in Cologne' werden op 22 januari 1954 in Keulen gemaakt. Een dag later zou het gezelschap in Nederland neerstrijken voor concerten in het Amsterdamse Concertgebouw en – op het laatste moment tussengevoegd - De Waakzaamheid in Koog aan de Zaan." Een week later op 31 januari 1954 heb ik Billie Holiday nog mogen zien en horen, maar toen echt voor het laatst in het Gebouw voor Kunst & Wetenschappen in Den Haag. Zie ook 'One Night Stand, Jazzconcerten in Nederland 1947-1967' van Jaap van de Klomp. Dit ter aanvulling.

Albert Vorst Zeist

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

OVERLEDEN

Eddy Louiss, 30 juni 2015 (74)

Franse organist. Veelzijdig musicus: speelde daarnaast piano, trompet, hanteerde allerlei percussie-instrumenten en was in velerlei combinaties en projecten te horen: in de zanggroep Les Double-Six, met Stan Getz, René Thomas, Kenny Clarke, Jean-Luc Ponty, Michel Petrucciani. Begeleidde dertien jaar lang zanger Claude Nougaro. Overleed in Poitiers.

Gunther Schuller, 21 juni 2015 (89)

Amerikaanse hoornist en componist. Op meerdere fronten actief: klassiek en jazz en alles ertussenin: 'third stream', een door hemzelf gemunte term. Als muziektheoreticus schreef hij gezaghebbende boeken: Early Jazz, Swing Era, Musings. In ons land dirigeerde hij het Metropole Orkest en de Ebony Band. Overleden in Boston.

Harold Battiste, 19 juni 2015 (83)

Amerikaanse altsaxofonist en arrangeur. Bewoog zich tevens op het vlak van rhythm & blues en gospel. Was in zijn latere jaren geziene mentor van muzikale activiteiten in zijn geboortestad New Orleans, waar hij ook overleed.

Bob Whitlock, 29 juni 2015 (84)

De Amerikaanse bassist behoorde in 1952, met Carson Smith, tot de eerste bassisten in het befaamde, pianoloze kwartet van Gerry Mulligan. Was daarna voornamelijk freelance. (jjm)

VARIA

European Young Artists' Award Burghausen 2016

Voor de achtste keer wordt tijdens het Duitse Burghausen International Jazz Festival (8 – 13 maart 2016) een wedstrijd voor jonge musici gehouden. De winnaar van de European Young Artists' Award Burghausen 2016 krijgt 5.000, de 'runner up' 3.000 en nummer drie 1.000 euro. De winnaar mag verder een dag na de wedstrijd (9 maart) de festivaldag openen. De inschrijving staat open voor musici tot dertig jaar en loopt tot 8 oktober 2015. Ook bigbands mogen zich aanmelden. En verder kunnen alle stijlen jazz meedingen. Alle informatie over het concours is te vinden op <http://bit.ly/1fG6zEq>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 13 juli 2015

- 1 **Steve Davis**
Say When (Smoke Sessions)
- 2 **Joey Alexander**
My Favorite Things (Motema Music)
- 3 **Cyrus Chestnut**
A Million Colors In Your Mind
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortjen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZTIJDSCHRIFT

Jazzmozaïek

Het Vlaamse jazzmagazine Jazzmozaïek 2015/2 is voor een belangrijk deel gewijd aan het inmiddels voorbijge Gent Jazz. Wel kan nog vooruit worden gekeken naar Jazz Middelheim (13 - 16 augustus). Pianist Jason Moran is daar 'artist in residence'. Uit zijn mond wordt opgetekend: "Ik zal iets verrijkends proberen te brengen aan de hand van mijn huidige catalogus. Dat is het positieve van zo'n festival. Je hebt een echt luisterpubliek dat artiesten volgt gedurende jaren." Verder interviews met onder anderen de Canadese pianiste Kris Davis, basiste Anneleen Boehme, pianist Seppe Gebruers, bassist Michael League (Snarky Puppy) en drummer Philippe Lemm. Veel aankondigingen van festivals en concerten.

Meer informatie op: <http://www.jazzmozaïek.be>

GELEZEN IN TROUW

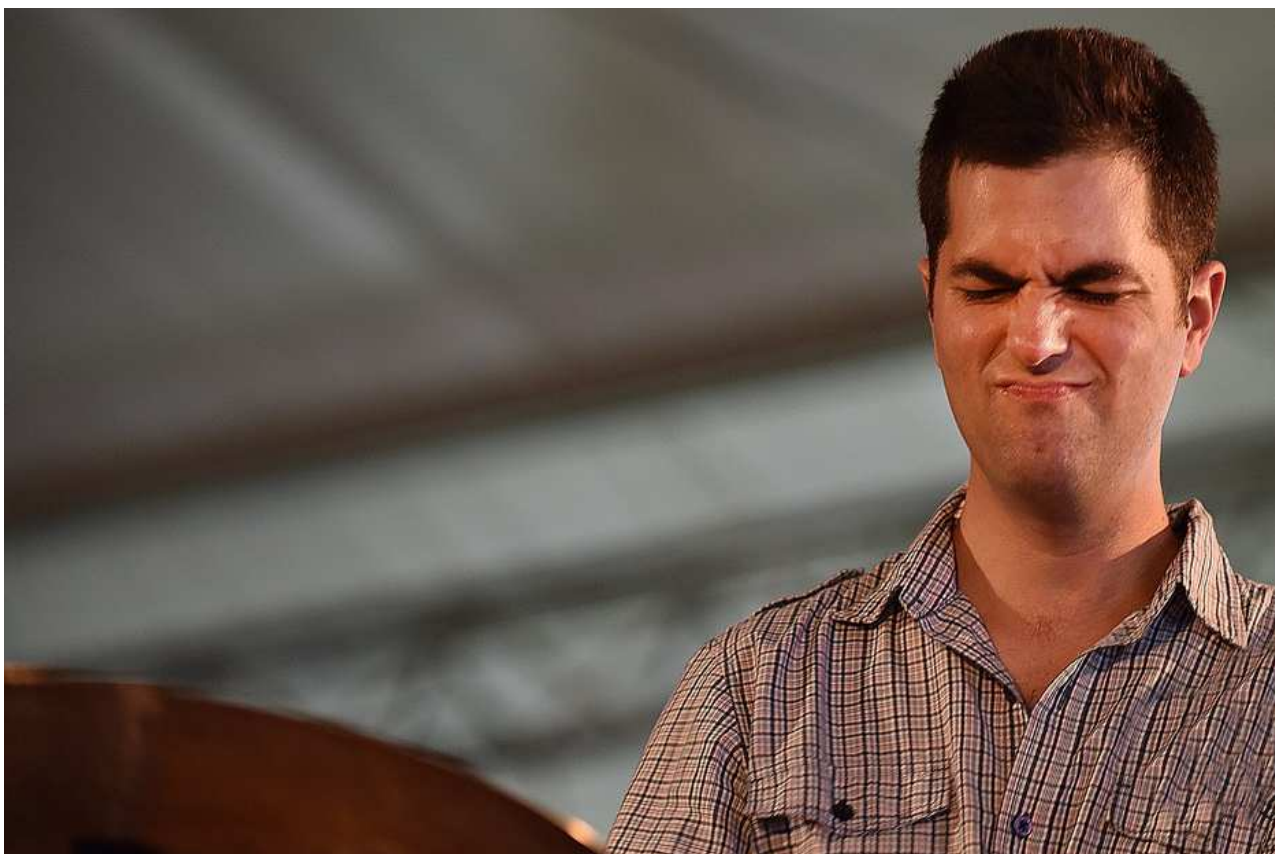
"Ik heb veel overwonnen de afgelopen jaren. Bijvoorbeeld de schroom om bij collega's aan te kloppen. Dat heeft me echt verder gebracht. Greg Osby zei: je speelt goed, je spreekt de taal, maar wat wil je nu eigenlijk zeggen? Denk ook aan iets anders dan techniek. Vergeet niet om je heen te kijken.' Soms kun je beter een wandeling maken dan gaan oefenen. Ik ben mijn verbeelding meer gaan gebruiken. Hoe klinkt koud? Of blauw? Of boos?"

Altsaxofoniste Tineke Postma, 27 juni 2015.

The Cookers met vlnr: Billy Harper, David Weiss, Eddie Henderson en Donald Harrison. (Foto: Jean Schoubs)

Op 4 en 5 juli vond in het Belgische Comblain-la-Tour voor de zevende keer het jaarlijkse jazzfestival plaats. Gasten waren onder anderen pianist Eric Legnini, saxofonist Manu Hermia, The Cookers, saxofonist Lee Konitz.

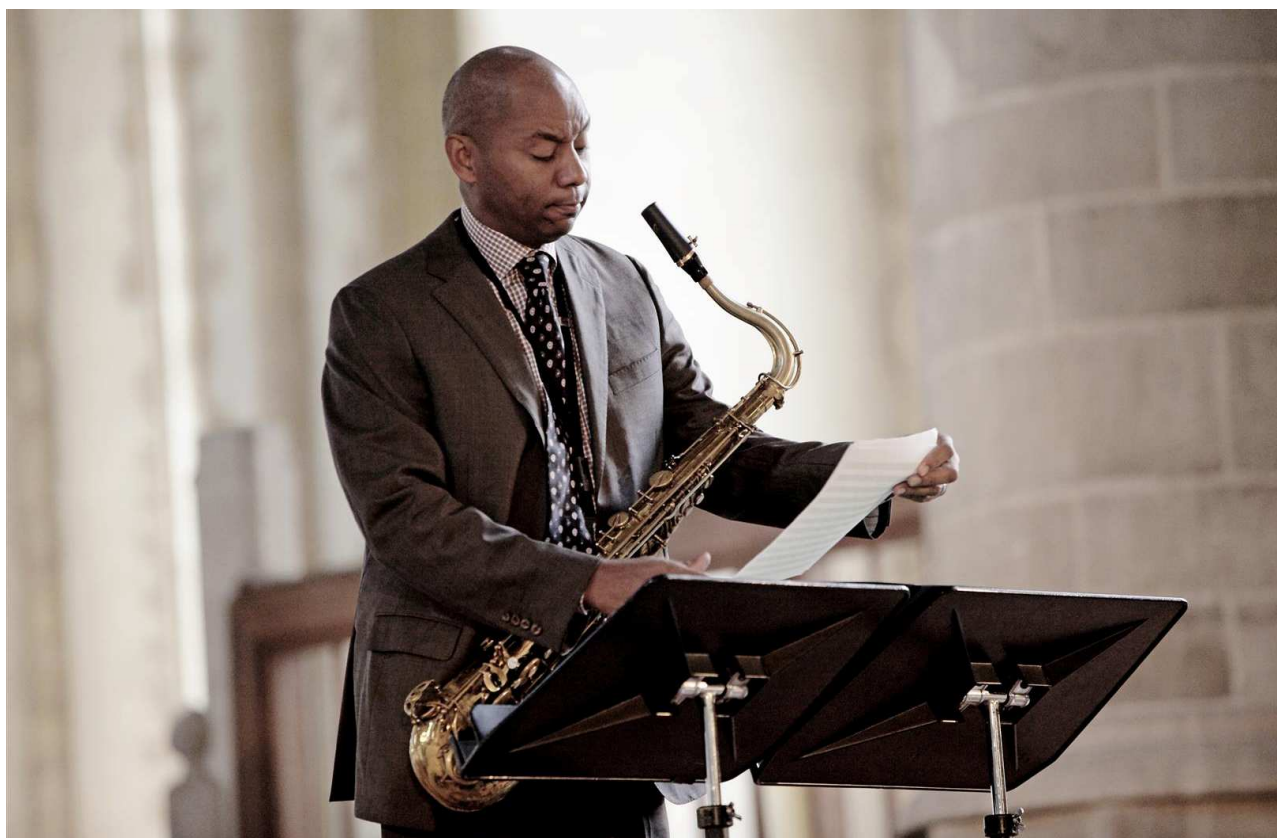
Lee Konitz trad op met het trio van bassist Jeff Denson, met daarin drummer Ronen Itzik. (Foto: Jean Schoubs)

Sebastian van Bavel tijdens zijn optreden op de Jazzdag (26 juni in LantarenVenster). (Foto: Joke Schot)

Drummer Gautier Garrique van Flash Pig, de formatie waarmee hij tijdens de Jazzdag de European Jazz Award won. (Foto: Joke Schot)

BRANFORD MARSALIS**JAZZ IN BEELD**

Vanwege het tienjarig jubileum van North Sea Round Town én tien jaar North Sea Jazz in Rotterdam, gaf saxofonist Branford Marsalis een speciaal soloconcert in de Laurenskerk. Het optreden vond plaats op zaterdag 11 juli om 14.00 uur. (Foto's: Joke Schot)

BIRD BOOGIE BALL AFTERPARTY

JAZZ IN BEELD

Na zijn 'clinic' op het North Sea Jazz Festival ging bassist Marcus Miller 10 juli nog even naar het Rotterdamse jazzpodium Bird om een bijdrage te leveren aan de Bird Boogie Ball Afterparty. (Foto's: Joke Schot)

James Carter op 1 juli in het Rotterdamse Walhalla tijdens een repetitie voor het concert dat hij daar dezelfde avond met De Nazaten zou geven. (Foto: Joke Schot)

James Carter bekijkt in het Jazz Museum Rotterdam een foto van Susanne Schapowalow met Don Byas, Wendell Marshall en Duke Ellington (Hamburg, 1950). (Foto: Joke Schot)